

Sygn. akt: I C 1678/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	stażysta Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A.” w W.

przeciwko A. J. (uprzednio W.)

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej Towarzystwa (...) S.A.” w W. na rzecz pozwanej A. J. kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. w W. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w dniu 22 lipca 2014 roku domagała się zasądzenia od pozwanej A. W. kwoty 20.569 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Domagała się również zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania w szczególności zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pozwana A. W. zawarła ze stroną powodową umowę ubezpieczenia pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) na okres ubezpieczenia od 15 grudnia 2012 roku do 14 grudnia 2013 roku. Składka z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia została ustalona na podstawie wniosku pozwanej, w którym pozwana oświadczyła, iż przez okres trzydziestu sześciu miesięcy przed dniem zawarcia umowy ubezpieczenia nie wystąpiła żadna szkoda z ubezpieczenia OC pojazdów których pozwana była właścicielem, użytkownikiem bądź kierującym pojazdem. Z uwagi na treść oświadczenia pozwanej, powód dokonał obniżenia składki ubezpieczenia wskazując jednocześnie, iż informacje podane we wniosku będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód prowadzonym przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny. Pozwana podpisała dokumenty ubezpieczeniowe w tym przedmiotowe oświadczenie i zobowiązała się, że w przypadku, gdy w wyniku weryfikacji podanych w oświadczeniu informacji nie potwierdza się, a będzie to miało wpływ na wysokość należnej składki to pokryje powstałą różnicę wraz z odsetkami ustawowymi. Z informacji uzyskanych od Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego wynika, iż pozwaną w okresie trzydziestu sześciu miesięcy przed zawarciem umowy ubezpieczenia obciążają 2 szkody w ubezpieczenia OC, co powoduje konieczność ponownego obliczenia należnej

składki. Dodatkowo wyliczenie dopłaty do składki wynika z § 8 ust. 5 oraz § 11 ust. 4 Taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów w kraju i zagranicą obowiązującej w Towarzystwie (...) S.A. w W. od dnia 11 lutego 2012 roku. Zgodnie z tym przepisem informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 4, podlegają weryfikacji zgodności z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. Jeżeli W. zawierając umowę i naliczając składkę oparła się na informacjach ubezpieczającego, który nie podał znanych sobie okoliczności, o które W. zapytywała, a które pociągają za sobą istotną zmianę prawdopodobieństwa wypadku ubezpieczeniowego, ma prawo żądać odpowiedniej zmiany wysokości składki ubezpieczeniowej za okres od dnia udzielenia ochrony ubezpieczeniowej. Jeżeli chodzi o szczegółowe wyliczenie wysokości roszczenia dochodzonego w przedmiotowej sprawie, to strona powodowa wskazała, że zasady obliczenia wysokości składki zostały wskazane w dokumencie „Oświadczenie klienta przebiegu ubezpieczenia OC i AC/KR. Zgodnie z tabelą znajdującą się w formularzu oświadczenia o przebiegu szkodowości określenie klasy bonus - malus dla potrzeb wyliczenia należnej składki ubezpieczeniowej, gdy chodzi o ubezpieczenie AC, to dla osoby która nie miała szkody w ostatnich trzydziestu sześciu miesiącach przed dniem zawarcia umowy należna stawka za klasę bonus/malus wynosi -60 % i taką zastosowano w przypadku pozwanej. Z uwagi na fakt, iż pozwaną obciążają 2 szkody z ubezpieczenia OC należna stawka za klasę bonus/malus wynosi + 50 % i taką zastosowano w przypadku pozwanej przy ponownym wyliczaniu należnej składki. Jeśli chodzi o mechanizm wyliczenia składki na ubezpieczenie AC w przypadku pozwanej: składka bazowa wyniosła 12.720,75 zł; do kwoty składki bazowej dodano 40 procentowąwyżkę za wiek klienta co dało kwotę 17.809,05 zł; od kwoty 17.809,05 zł odjęto 60 % zniżkę za klasę bonus/malus, co dało kwotę 7.123,62 zł; do kwoty 7.123,62 zł dodano 5% wyżkę za płatność w ratach, co dało kwotę 7.479,80 złotych zaokrągloną do 7.480 zł. Wobec złożenia nieprawdziwego oświadczenia, składka powinna być wyliczana w odmienny sposób, to znaczy do kwoty 17.809,05 złotych dodano 50 % wyżkę za klasę bonus/malus co dało kwotę 26.713,57 zł; do kwoty 26.713,57 zł dodano 5 % wyżkę za płatność w ratach co dało kwotę 28.049,24 zł zaokrągloną do 28.049 zł. Tym samym pozwana powinna zapłacić składkę za ubezpieczenie OC w wysokości 28.049 zł, a zapłaciła składkę w wysokości 7.480 zł. Różnica między tymi kwotami wynosi 20.569 zł stanowi wartość żądanej kwoty dopłaty do ubezpieczenia. Powód wezwał pozwaną do zapłaty tej należności, lecz pozwana nie spełniła świadczenia.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 28 lipca 2014 roku w sprawie sygn. akt II Nc 678/14 (k. 37) referendarz sądowy Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym uwzględnił powództwo w całości i zasądził na rzecz strony powodowej od pozwanej kwotę żadaną pozwem na wraz z odsetkami i kosztami.

Dnia 18 sierpnia 2014 roku pozwana A. J. (uprzednio W.) wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty (k. 41-44), w którym domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana A. J. przed wdaniem się w spór wniosła o zastosowanie art. 200 § 1 k.p.c. i przekazanie sprawy sądowi właściwemu czyli do Sądu Rejonowego w Nysie. Odnośnie strony merytorycznej sporu pozwana podniosła, że nie była to pierwsza umowa ubezpieczenia samochodów pozwanej, lecz samochody pozwanej, a wcześniej jej ojca stale od paru lat ubezpieczał agent W. w N. pan R. M. (1). Nadto istotne znaczenie zdaniem pozwanej ma fakt, że on też zajmował się likwidacją szkód (wypełnianiem dokumentacji), zatem miał pełną wiedzę o szkodach jakie mogły wystąpić. Pozwana podniosła też, że to nie z uwagi na treść oświadczenia pozwanej naliczona została zniżka składki, ale tak wynikało z komputera pana R. M. (1). Pozwana jedynie podpisała dokument, który przyniesiono jej do firmy. Pozwana wskazała, że powód powołuje się na zasadę, iż jeżeli W. naliczając składkę oparła się na informacjach ubezpieczającego, który nie podał znanych sobie okoliczności, o które W. zapytywała, to W. ma prawo żądać podwyższenia składki. Pozwana w wielu pismach do W. o zapłatę tej kwoty pisała, że firmę transportową wraz z ubezpieczonym pojazdem przejęła po zmarłym w czerwcu 2012 roku ojcu i zawierając umowę OC nie miała świadomości, że w czasie ostatnich trzydziestu sześciu miesięcy ubezpieczony pojazd brał udział w kolizjach. Pismo tej treści zostało wysłane do W. 22 lipca 2013 roku, zatem rok przed wniesieniem pozwu. Inne pisma kierowane do W. były 20 czerwca 2013 roku oraz 21 czerwca 2013 roku. W piśmie z 21 czerwca 2013 roku pozwana pisała wprost, że składka zaproponowana przez stronę powodową w wysokości 20.569 złotych jest większa niż wartość ubezpieczonego pojazdu. Pozwana podniosła też, że należność żadana pozwem

jest źle wyliczona, w oparciu o błędne przesłanki; o kolizjach wiedział agent W.; 2 drobne kolizje nie mogą powodować wzrostu składki z siedmiu tysięcy do dwudziestu tysięcy; wartość nowej składki przewyższa wartość pojazdu, co czyni zawarcie umowy zwartą bezcelowym; pozwana nie знаła okoliczności szkód powstałych przed przejęciem przez nią pojazdów. Jak wynika z pisma (...) szkoda w pojeździe numer rejestracyjny (...) miała miejsce w Niemczech w R., a pozwana nie jest kierowcą swoich ciężarówek tylko ich właścicielką. Nie prowadziła tego pojazdu, a likwidacją szkody zajmował się pracownik A. R. (1), zatem nie jest prawdą że, że dokonała zatajenia informacji o szkodzie, a zatem nie ma zastosowania wspomniana w pozwie zasada. Ubezpieczający podał wszystkie znane sobie okoliczności, a agent, który przyjmował to oświadczenie znał firmę i samochody, a jeżeli zatwierdził je w tej formie widocznie uznawał, że obecna właścicielka firmy w nie miała związku ze szkodami w ciągu poprzednich 36 miesięcy.

Postanowieniem z dnia 8 października 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny stwierdził swą niewłaściwość i przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej 16 kwietnia 2015 roku (k. 70-73) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że twierdzenia pozwanej nie zasługują na uwzględnienie. Podkreślono, że pozwana zawierając umowę ubezpieczenia złożyła oświadczenie na temat przebiegu umów z ubezpieczenia OC. Składka z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia OC pojazdu została ustalona na podstawie oświadczenia pozwanej, że w okresie trzydziestu sześciu miesięcy wstecz od daty zawarcia umowy ubezpieczenia nie wystąpiła szkoda z ubezpieczenia OC w pojazdach, których była lub jest właścicielem lub użytkownikiem, lub kierowała w chwili powstania szkody. Z uwagi na treść powyższego oświadczenia powód dokonał obniżenia składki ubezpieczenia wskazując, że informacje podane we wniosku będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód prowadzonych przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny. Oświadczenie o przebiegu szkodowości składa sam ubezpieczający, a nie agent. Podpis agenta na polisie druku oświadczenia nie stanowi potwierdzenia prawdziwości składanych przez ubezpieczającego oświadczeń, ale stanowi potwierdzenie, że ubezpieczający złożył oświadczenie określonej treści wobec agenta. Oświadczenie to jest jasne i klarowne. Zgodnie z nim klient oświadcza, że przez okres trzydziestu sześciu miesięcy była albo nie była określona ilość szkód z ubezpieczenia OC pojazdów których był właścicielem lub użytkownikiem lub z ubezpieczenia OC innych pojazdów w czasie gdy kierował innymi pojazdami. Treść oświadczenia nie może budzić żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Okoliczność, że sprawcami szkód obciążających pozwaną jako posiadacza pojazdu byli pracownicy pozwanej, a nie pozwana osobiście nie wpływa na ocenę zasadności dochodzonego pozwem roszczenia. Przedmiotowe szkody obciążają pozwaną ponieważ zostały spowodowane pojazdami, których pozwana była właścicielem. W treści dokumentu oświadczenia wskazano wyraźnie, że oświadczenie o przebiegu umów ubezpieczenia dotyczy szkód spowodowanych pojazdami, których ubezpieczony był właścicielem lub użytkownikiem lub którymi kierował w chwili powstania szkody, a nie tylko tych którymi kierował w chwili szkody. Wbrew twierdzeniom zawartym w sprzeciwie składka została wyliczona w sposób prawidłowy.

Na rozprawie dnia 6 maja 2015 roku (k. 79) pozwana wskazała, że strona powodowa musi wykazać, że to pozwana wprowadziła w błąd firmę ubezpieczeniową. Wtedy pozwana, będąc tuż przed urodzeniem dziecka nie zajmowała się sprawami firmy.

Na rozprawie dnia 4 września 2015 roku (k. 124) pozwana oświadczyła, iż nie miała świadomości i nie mogła złożyć oświadczenia o bezszkodowej jeździe. Prawdą jest, że była z mężem i Ł. R. (1) u agenta ubezpieczeniowego R. M. (2) rozmawiać o ubezpieczeniach. Natomiast proces ubezpieczenia tego pojazdu był realizowany przez Ł. R. (1), który wynajmował pojazd od pozwanej. Pan M. musiał mieć informację o szkodach w pojeździe, pozwana otrzymała dokument wypełniony i go podpisany, nie analizując jego treści. Zakładała, że skoro robił to agent, który ubezpieczał ten pojazd wiele lat to dokument jest wpisany prawidłowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. zarejestrowała działalność gospodarczą, tzn. sklep motoryzacyjny i spedycję oraz transport w 2009r. kiedy żył jeszcze jej ojciec. Ciągnik siodłowy R. (...)19 M. nr rej. (...) był zarejestrowany na pozwaną w 2009 r. Wcześniej

ojciec pozwanej miał w P. firmę transportowo- spedycyjną. On zlikwidował firmę w 2008r. Firma pozwanej przejęła wszystkie zlecenia z firmy ojca, ale tym się zajmował Ł. R. (2). Jako kierowca był zatrudniony jego ojciec A. R. (2). Wszystkimi rzeczami związanym ze spedycją zajmował się Ł. R. (2) i ojciec pozwanej. Natomiast pozwana prowadziła samodzielnie działalność w postaci sklepu motoryzacyjnego. Ojciec pozwanej zmarł końcem czerwca 2012r.

(dowód: przesłuchanie pozwanej A. J. e-protokół rozprawy z dnia 12.06.2015 r. k. 97-99 oraz e-protokół rozprawy z dnia 04.09.2015 r. k. 123-125)

A. W. w dniu 4 sierpnia 2012 r. wyszła za mąż za P. J. i od tego dnia nosi nazwisko J.. W dniu 22 sierpnia 2012 r. wydano jej nowy dowód osobisty, w którym umieszczono jej nowe nazwisko J.. W lecie i jesienią 2012 r. pozwana była w ciąży, a 22 grudnia 2012 r. urodziła syna J. J. (2).

(dowód: kserokopia dowodu osobistego pozwanej k. 94-95, odpis skrócony aktu małżeństwa pozwanej i P. J. k. 55, zaświadczenie PESEL SAD dotyczące pozwanej k. 64-65, odpis skrócony aktu urodzenia J. J. (2) k. 85, przesłuchanie pozwanej A. J. e-protokół rozprawy z dnia 12.06.2015 r. k. 97-99 oraz e-protokół rozprawy z dnia 04.09.2015 r. k. 123-125)

Po śmierci ojca A. J. nie była w stanie przejąć prowadzenia spedycji i transportu. Dlatego Ł. R. (2) sam założył firmę, a pozwana najpierw na podstawie umowy z dnia 31 sierpnia 2012 r. użyczyła, a na podstawie umowy z dnia 1.09.2015 r. wydzierżawiła Ł. R. (2) ciągnik siodłowy R. (...).19 M. nr rej. (...). Na umowę użyczenia pozwana uzyskała zgodę (...) Bank S. A. w W., który był współwłaścicielem pojazdu. Bank był współwłaścicielem pojazdu dla zabezpieczenia spłaty kredytu. W dniu zawarcia umowy pozwana przekazała Ł. R. (2) wszystkie dokumenty pojazdu: dowód rejestracyjny, kartę pojazdu, kluczyki.

(dowód: z pismo (...) Bank S.A. z dnia 19.09.2012 r. wraz z umową użyczenia z dnia 31.08.2012 r. k. 87-89, umowa dzierżawy zawarta przez pozwaną z Ł. R. (2) z dnia 1.09.2012 r. k. 91-93, przesłuchanie pozwanej A. J. e-protokół rozprawy z dnia 12.06.2015 r. k. 97-99 oraz e-protokół rozprawy z dnia 04.09.2015 r. k. 123-125)

W dniu 15 grudnia 2012 r. pozwana A. J. zawarła ze stroną powodową Towarzystwem (...) S. A. w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) na okres ubezpieczenia od 15 grudnia 2012 roku do 14 grudnia 2013 roku. Pozwana w umowie figurowała pod nazwiskiem W.. Składka z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia została ustalona na podstawie wniosku pozwanej, w którym pozwana oświadczyła, iż przez okres trzydziestu sześciu miesięcy przed dniem zawarcia umowy ubezpieczenia nie wystąpiła żadna szkoda z ubezpieczenia OC pojazdów których pozwana była właścicielem, użytkownikiem bądź kierującym pojazdem. Z uwagi na treść oświadczenia pozwanej, powód dokonał obniżenia składki ubezpieczenia wskazując jednocześnie, iż informacje podane we wniosku będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód prowadzonym przez Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny. Pozwana podpisała dokumenty ubezpieczeniowe w tym przedmiotowe oświadczenie i zobowiązała się, że w przypadku, gdy w wyniku weryfikacji podane w oświadczeniu informacje nie potwierdzą się, a będzie to miało wpływ na wysokość należnej składki to pokryje powstałą różnicę wraz z odsetkami ustawowymi. Dane na druku umowy zostały wprowadzone przez agenta ubezpieczeniowego R. M. (2) na podstawie danych z dowodu rejestracyjnego. Dokumentami pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) dysponował w czasie zawierania umowy ubezpieczenia Ł. R. (2), który dzierżawił przedmiotowy pojazd od pozwanej. Ł. R. (2) zadzwonił w grudniu 2012 r. do pozwanej, że kończy się umowa ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu i on będzie go ubezpieczał za pośrednictwem agenta R. M. (2) u strony powodowej. Ł. R. (2) przywiózł do pozwanej wypełniony przez R. M. (2) druk polisy. Pozwana podpisała umowę posługując się nazwiskiem W.. W dacie podpisania umowy ubezpieczenia pozwana nie miała żadnej wiedzy o szkodach związanych z ruchem pojazdów będących jej własnością, w jej posiadaniu, lub którymi kierowała w okresie poprzednich 36 miesięcy. Pozwana z uwagi na ciężę przebywała na zasiłku chorobowym od 9.10.2012 r. do 17.12.2012 r.

Wcześniej agent nie pytał pozwanej, czy w pojazdach, których pozwana była właścicielem, posiadaczem lub kierującym były szkody. Latem 2012 r. pozwana była u R. M. (2), wraz z mężem i Ł. R. (2) żeby spytać o warunki umowy ubezpieczenia drugiego, nowszego ciągnika siodłowego, którego była właścicielem. Objęty umową z 15.12.2012 r.

ciągnik był już uprzednio ubezpieczony za pośrednictwem agenta R. M. (2) w firmie (...) za okres od 10.12.2010 r. do 09.12.2011 r. Składka podstawowa ubezpieczenia OC za ubezpieczony pojazd wyniosła 12.115 zł, a składka bazowa 12.720,75 zł. Składka ulegała podwyższeniu z uwagi na wiek klienta o 40 % do kwoty 17.809,05 zł, pozwana uzyskała jednak zniżkę za klasę bonus/malus, z uwagi na bezszkodowy przebieg ubezpieczenia 60 %. Po odjęciu tej zniżki składka wyniosła 7.123,62 zł. Pozwana musiała jednak zapłacić wyższą składkę za płatność w ratach 5 %. Ostatecznie pozwana z tytułu powyższej umowy miała zapłacić składkę 7.480 zł płatną w czterech ratach. Zgodnie z umową ubezpieczenia OC zawartą między stronami, w przypadku dwóch szkód likwidowanych z ubezpieczenia OC w ciągu ostatnich 36 miesięcy przed zawarciem umowy ubezpieczenia zwyżka składki wynosiła 50 %.

(dowód: polisa nr (...) wraz z wnioskiem o zawarcie ubezpieczenia oraz oświadczeniem klienta k. 14-16, taryfa składek strony powodowej k. 27-33, kalkulacja składki k. 27, zaświadczenie o prawie do zasiłku chorobowego k. 86, polisa nr (...) k. 113-115, zeznania świadka R. M. (2) e-protokół rozprawy z dnia 12.06.2015 r. k. 97-99, przesłuchanie pozwanej A. J. e-protokół rozprawy z dnia 12.06.2015 r. k. 97-99 oraz e-protokół rozprawy z dnia 04.09.2015 r. k. 123-125)

Z informacji uzyskanych przez stronę powodową od Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego wynika, iż pozwana w okresie trzydziestu sześciu miesięcy przed zawarciem umowy ubezpieczenia obciążają 2 szkody z ubezpieczenia OC. W okresie 36 miesięcy poprzedzającym zawarcie umowy ubezpieczenia z dnia 15 grudnia 2012 r. zarejestrowano 2 szkody likwidowane z ubezpieczenia OC pojazdów, których właścicielem była pozwana. Pierwsza szkoda została spowodowana przez naczepę S. nr rej (...) w R. w Niemczech w dniu 19.10.2011 r. (pojazd ten był ubezpieczony u strony powodowej). Natomiast druga szkoda miała miejsce 31 marca 2012 r.

(dowód: wydruk z informacji Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego k. 17- 26)

Zgodnie z zapisami § 8 ust. 5 Taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów w kraju i zagranicą obowiązującej w Towarzystwie (...) S.A. w W. od dnia 11 lutego 2012 roku. informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 4, podlegają weryfikacji zgodności z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. Zgodnie zaś z § 11 ust. 4 te same taryfy jeżeli W. zawierając umowę i naliczając składkę oparła się na informacjach ubezpieczającego, który nie podał znanych sobie okoliczności, o które W. zapytywała, a które pociągają za sobą istotną zmianę prawdopodobieństwa wypadku ubezpieczeniowego, prawo żądać odpowiedniej zmiany wysokości składki ubezpieczeniowej za okres od dnia udzielenia ochrony ubezpieczeniowej.

(dowód: taryfa składek strony powodowej k. 27-33)

Po uzyskaniu informacji o szkodach z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego strona powodowa dokonała przeliczenia składki. Składka została wyliczana w odmienny sposób niż pierwotnie, to znaczy do kwoty 17.809,05 złotych (składka bazowa plus 40 % wyżki za wiek) dodano 50 % wyżkę za klasę bonus/malus co dało kwotę 26.713,57 zł; do kwoty 26.713,57 zł dodano 5 % wyżkę za płatność w ratach co dało kwotę 28.049,24 zł zaokrągloną do 28.049 zł. Tym samym pozwana powinna zapłacić składkę za ubezpieczenie OC w wysokości 28.049 zł, a zapłaciła składkę w wysokości 7.480 zł. Różnica między tymi kwotami wynosi 20.569 zł. Pismem z dnia 16 czerwca 2014 r. strona powodowa wezwała pozwaną do uiszczenia brakującej składki w kwocie 20.569 zł w terminie 8 dni od doręczenia pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie wysłano do pozwanej 18 czerwca 2014 r.

(dowód: taryfa składek strony powodowej k. 27-33, wezwanie do zapłaty z dnia 16.06.2014r. wraz potwierdzeniem nadania k. 35-36)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i należało je w całości oddalić.

W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się od pozwanej zasądzenia dopłaty do składki z tytułu ubezpieczenia OC pojazdu mechanicznego, którego właścicielką była pozwana. Zdaniem powoda konieczność dopłaty powstała w wyniku podania przez pozwaną nieprawdziwych danych o braku szkód w okresie 36 miesięcy poprzedzających zawarcie umowy ubezpieczenia.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie zaś z art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W niniejszej sprawie mają też zastosowanie przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392 j.t. ze zm.)

Zgodnie z art. 23 ust. 1 tejsze ustawy posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Zgodnie z art. 26 ust. 1 tej ustawy umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy.

Ustalając stan faktyczny Sąd miał na względzie regulację art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu). Strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym, nie wystarczających dowodów dla przyjęcia, że pozwana zawierając umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdu marki R. o numerze rejestracyjnym (...) na okres ubezpieczenia od 15 grudnia 2012 roku do 14 grudnia 2013 roku wiedziała, że w okresie 36 miesięcy poprzedzających zawarcie umowy były likwidowane szkody z ubezpieczenia pojazdów będących jej własnością, w jej posiadaniu, lub którymi kierowała.

Zgodnie z zapisami § 8 ust. 5 Taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów w kraju i zagranicą obowiązującej w Towarzystwie (...) S.A. w W. od dnia 11 lutego 2012 roku. informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 4, podlegają weryfikacji zgodności z danymi zawartymi w rejestrze umów i szkód Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. Zgodnie zaś z § 11 ust. 4 tejsze taryfy jeżeli W. zawierając umowę i naliczając składkę oparła się na informacjach ubezpieczającego, który nie podał znanych sobie okoliczności, o które W. zapytywała, a które pociągają za sobą istotną zmianę prawdopodobieństwa wypadku ubezpieczeniowego, prawo żądać odpowiedniej zmiany wysokości składki ubezpieczeniowej za okres od dnia udzielenia ochrony ubezpieczeniowej.

We wniosku o ubezpieczenie stanowiącym część umowy ubezpieczenia podano bowiem, że w okresie 36 miesięcy przed zawarciem umowy nie było żadnych szkód likwidowanych z ubezpieczenia OC pojazdów będących własnością pozwanej, będących w jej posiadaniu lub którymi kierowała. Z przeprowadzonych w sprawie dowodów wynika, że pozwana takiej wiedzy nie posiadała. Nie wprowadziła więc świadomie w błąd strony powodowej. Sąd dał w tym zakresie wiarę dowodowi z przesłuchania pozwanej, albowiem jej zeznania są spójne i konsekwentne oraz znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Sąd odmówił natomiast wiary zeznaniom świadka R. M. (2), w części, w której wskazał, że oświadczenie o bezszkodowym przebiegu ubezpieczeń uzyskał od pozwanej przed sporządzeniem druku umowy. Zeznania te stoją w sprzeczności z zeznaniami pozwanej. Pozwana co prawda była właścicielką ubezpieczonego pojazdu, jednakże jej firma miała dwa przedmioty działalności – sklep motoryzacyjny, który prowadziła pozwana oraz usługi transportowe, którymi zajmowali się jej zmarły w sierpniu 2012 r. ojciec oraz Ł. R. (2). Pozwana nie zajmowała się częścią działalności w postaci usług transportowych. Po śmierci ojca zaprzestała prowadzenia tej działalności i wydzierżawiła ubezpieczony pojazd Ł. R. (2), który zaczął sam prowadzić działalność w zakresie usług transportowych. Pozwana przekazała mu wszystkie dokumenty pojazdu. To Ł. R. (2) zajmował się ubezpieczeniem pojazdu i przywiózł jedynie pozwanej gotową umowę do podpisania. Pozwana podpisywała tę umowę będąc w zaawansowanej ciąży, kilka dni przed porodem. Powód nie udowodnił więc, że pozwana w chwili podpisania

umowy wiedziała o szkodach likwidowanych z jej ubezpieczeń OC, a tylko w takim przypadku mógłby się domagać dopłaty składki. Na podkreślenie zasługuje też fakt, że jedna ze szkód w okresie poprzedzającym zawarcie umowy z dnia 15 grudnia 2012 r. była likwidowana z ubezpieczenia OC u strony powodowej.

Mając powyższe na względzie na mocy powołanych przepisów prawa należało orzec jak w wyroku.

Pozwana wygrała postępowanie w całości, tym samym orzeczenie w przedmiocie kosztów zawarte w punkcie II wyroku uzasadnia art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Stronę powodową jako przegrywającą sprawę obciążono kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztami zastępstwa procesowego radcy prawnego, albowiem pozwana była reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się jego wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 z późn. zm.) stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego w sprawach o wartości przedmiotu sporu powyżej 10.000 zł do 50.000 zł wynosi 2.400 zł. Takie też wynagrodzenie zasądzono od strony powodowej na rzecz pozwanej.